

La recerca que no s'acaba mai

Nascut a Barcelona el 1980, l'Ignasi Moreta prové d'una família creient, de missa dominical a la parròquia de Sant Ildefons, tot i que sense una vivència particular del fet religiós. Durant un temps, entre l'adolescència i la joventut, es va implicar a fons en algunes iniciatives eclesials de tombant de segle, com la Trobada de Joves Cristians de Catalunya, el Fòrum Vida i Evangeli o Cristianisme al Segle XXI. Aquest recorregut l'han anat convencent d'una premissa aparentment contradictòria però, a la llarga, clarivent i profundament humil: "Les confessionalitats religioses explícites no ajuden. Si jo em defineixo com a "catòlic", o com a "catòlic *progre*" o "compromès", estic dividint el món entre "els meus" i "els altres". Estic creant una escissió. Una frontera. I a més, estic afirmant haver trobat una determinada veritat, no pas estar en recerca". Això, al seu torn, no casa amb l'única actitud intel·lectualment sostenible per a l'Ignasi, inclòs l'àmbit de l'esperit: la recerca, la consciència d'una mancança —"no ho sabem tot i per això estem en recerca". Això el porta a definir-se —atenció— en contra de totes les militàncies, siguin polítiques, religioses, socials... "Això no vol dir que no hi hagi causes que mereixin tenir militants que lluitin per elles —matisa—, però sempre sabent que estem en el terreny del mal menor. El militant té la veritat a la butxaca i busca adaptar el món a aquesta veritat que ha descobert. Qui està en recerca està sempre disposat a abandonar la petita veritat que creia haver trobat, en cas de trobar-ne una de més gran. Sap que totes les conquestes són provisionals".

Des d'un punt de vista de formació, l'Ignasi és doctor en humanitats per la Universitat Pompeu Fabra. És investi-

gador del grup de recerca sobre estètica i religió de la Bibliotheca Mystica et Philosophica Alois M. Haas d'aquesta universitat, i del grup de recerca sobre edició de textos prefabrians "A Cura De" de la Universitat Autònoma de Barcelona. Ha publicat treballs de recerca en l'àmbit de la filologia catalana i de les religions. S'ha especialitzat en l'estudi del pensament de Joan Maragall, forma part del comitè editorial de l'edició crítica de les seves obres completes, ha publicat un volum sobre Maragall *No et facis posar cendra. Pensament i religió en Joan Maragall* (2010) i també ha tingut cura de l'edició de dos llibres de Maragall —*Visions & cants* (2003) i, a Fragmenta, la seva pròpia editorial, *La Setmana Tràgica* (2009)—. Aquesta projecte, encetat amb diligència i passió el 2007 junt amb la seva dona Inès

Castel-Branco, actualment l'ocupa dia i nit, exceptuant el temps que dedica a l'altre gran projecte que té amb la Inès, els seus tres fills.

Fragmenta és una iniciativa no confessional, malgrat la quantitat de veus catòliques que s'hi expressen, i que lliga perfectament amb el que deïem una mica més amunt: "Jo sento que faig cultura. Si publico Panikkar, Melloni o Duch, estic fent conèixer aportacions a la cultura que no hem de llegir condicionats per la creença catòlica d'aquests autors, perquè són autors que no escriuen en termes de 'els meus' o 'els altres', en termes de confessionalitat". En aquest sentit, Moreta considera que ser no confessional no vol dir prescindir de veus catòliques, sinó només de "veus que divideixen el món entre 'els meus' o 'els altres'". ☺

"Qui cerca està sempre disposat a abandonar la veritat que havia trobat"

Ignasi Moreta, director de 'Fragmenta' junt amb la seva dona.